

«Ο,ΤΙ ΚΑΙ ΑΝ ΕΚΑΝΑ ΤΟ ΕΚΑΝΑ ΜΕ ΠΛΗΡΗ ΣΥΝΑΙΣΘΗΣΗ ΕΥΘΥΝΗΣ, ΔΕΝ ΜΕΤΑΝΙΩΝΩ ΓΙΑ ΤΙΠΟΤΑ, ΘΕΩΡΩ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΕΘΝΙΚΗ, ΑΤΑΞΙΚΗ, ΧΩΡΙΣ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ, ΟΠΟΥ ΟΛΟΙ ΘΑ ΖΟΥΝ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ».

Τα παραπάνω λόγια αποτελούν μέρος της συμπληρωματικής κατάθεσης του συντρόφου Γ.Καρακασιάν, που βρίσκεται αιχμάλωτος στις φυλακές του Κυπριακού κράτους από τις 27/8/02 και δηλώνουν ξεκάθαρα τη συνέπεια και την αξιοπρέπειά του ως αγωνιζόμενου ανθρώπου. Την ίδια ξεκάθαρη στάση κράτησε απέναντι στους διώκτες του, δηλώνοντάς τους: «Δεν πρόκειται να ζητήσω καμιά επιείκεια και καμία συγχώρεση από το δικαστήριό σας». Και ήταν η ίδια στάση ζωής που τον οδήγησε, μαζί με πολλούς διαδηλωτές και με άλλους συντρόφους του Αναρχικού Πυρήνα Κύπρου, στις 18/4/02 στην Εγκωμη της Κύπρου, έξω από το σπίτι του ισραηλινού πρέσβη, όπου, εν μέσω σφαγών στην Παλαιστίνη, γίνονταν δεξιώση για την επέτειο Ιδρυσης του Ισραηλινού κράτους. Στις συγκρούσεις που ξέσπασαν τραυματίζονται 3 αστυνομικοί, ενώ συλλαμβάνονται 5 διαδηλωτές. Ανάμεσά τους οι αναρχικοί Σ.Μαραγκός και συλλαμβάνονται 5 διαδηλωτές. Ανάμεσά τους οι αναρχικοί Γ.Καρακασιάν, ο οποίος σύρθηκε από τους μπάτσους μέσα στο χώρο της κατοικίας του πρέσβη και ξυλοκοπήθηκε άγρια, σε βαθμό που να μην αναγνωρίζεται, οδηγήθηκε στο νοσοκομείο και αργότερα αφέθηκε ελεύθερος, φορτωμένος με 8 συνολικά κατηγορίες, με πιο σοβαρές τις: «επίθεση σε αστυνομικό διευθυντή, κατοχή εκρηκτικού μηχανισμού -μιας πολυεθνικής- στην εν λόγω εκδήλωση». Ο Γ.Καρακασιάν συνελήφθηκε ξανά πολυεθνικής- στην εν λόγω εκδήλωση». Ο Γ.Καρακασιάν συνελήφθηκε ξανά στις 23/4/02, λόγω της βιντεοσκόπησης των γεγονότων της διαδήλωσης, για να αφεθεί ξανά και να καταδικαστεί τελικά, μετά από διακοπές και αναβολές της δίκης και της απόφασης, στις 4/9/02, σε 7μηνη φυλάκιση και πρόστιμο 100 λιρών.

Είναι χαρακτηριστικό της εκδικητικής στάσης από την πλευρά του Κυπριακού κράτους ότι, λόγω της έμπρακτης εναντίωσης του Γ.Καρακασιάν στις πρακτικές του Ισραηλινού κράτους, της έμπρακτης αλληλεγγύης του στους εξεγερμένους στην Παλαιστίνη και κυρίως της αδιαλλακτης στάσης του στη δίκη, ο ίδιος φυλακίστηκε και ο δικαστής δήλωσε ότι η μόνη ποινή που μπορεί να του επιβάλει είναι αυτή της στέρησης της ελευθερίας, με μέγεθος που έχει αποτρεπτικό χαρακτήρα και μόνο, αφού δεν πιστεύει ότι υπάρχουν περιθώρια «σωφρονισμού». Επίσης, κανείς δικηγόρος δεν αναλάμβανε την υπεράσπισή του, αν δεν εμφανιζόταν μετανοημένος ο Γιώργος μπροστά στους δικαστές, ενώ, μετά την φυλάκισή του, η ίδια συνεπής στάση του τον οδήγησε στην απομόνωση, καθώς μοίραζε προκηρύξεις σε άλλους φυλακισμένους που του το ζήτησαν. Μια απομόνωση που συνεχίζεται, καθώς του έχουν αφαιρεθεί όλα του τα βιβλία και τα προσωπικά του είδη, του επιτρέπεται μόνο 1 τηλεφώνημα εβδομαδιαία, ενώ δεν επιτρέπεται να βγουν προς τα έξω κείμενα και γράμματα που στέλνει ο ίδιος στους συντρόφους του.

Τόσο στην Κύπρο, όσο και εδώ έχουν, πραγματοποιηθεί εκδηλώσεις αλληλεγγύης στους δύο συντρόφους, όπως το σαμποτάζ στη διεθνή διάσκεψη για το Παλαιστινιακό στις 2/6/02 στη Λάρνακα, η παρέμβαση αλληλεγγύης στο αεροδρόμιο της Λίδιας πόλης την παραμονή έκδοσης της απόφασης για τον Γ.Καρακασιάν, όπως και αυτή στις 15/9, έξω απ' τις φυλακές Λευκωσίας. Συναυλία αλληλεγγύης έχει προγραμματιστεί στην Αθήνα, στο Πολυτεχνείο για τις 2/11, ενώ, στις 19/9 έγινε συγκέντρωση αλληλεγγύης έξω απ' την Κυπριακή πρεσβεία στο Τελ Αβίβ από Ισραηλινούς συντρόφους, κυρίως αργυριές σιράτευσης.

κυριως αρνητιες οι πρατεοις.
Όταν η καθημερινή αντίσταση στο εγκληματικό σύστημα εκμετάλλευσης ανθρώπων απ' τα κάθε είδους μικρά και μεγάλα αφεντικά βαφτίζεται έγκλημα και διώκεται τότε η αντίσταση αυτή πρέπει να εντείνεται και η αλληλεγγύη στους διωκόμενους όχι απλά να θεωρείται δεδομένη, αλλά να περνά από κάθε στιγμή και μορφή της καθημερινής μας σκέψης, δράσης και ύπαρξης.

ΣΤΑΣΙΑΣ ΑΔΗΔΑΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ Σ.ΜΑΡΑΓΚΟ (ΔΙΚΗ 15/11/02)